

Αρ. Πρωτ.: 2018/005

Αρ. Φακ.: 323

Μήνυμα του Γενικού Εφόρου για την Παγκόσμια Μέρα Σκέψης 22 Φεβρουαρίου 2018 – Μέρα του Προσκόπου

Στις 22 Φεβρουαρίου γιορτάζουμε τη Παγκόσμια Μέρα Σκέψης, τη Μέρα του Προσκόπου. Είναι η μέρα που οι Πρόσκοποι στρέφουμε τη σκέψη μας σε κάθε άλλο Πρόσκοπο, σε κάθε παιδί, σε κάθε νέο και σε κάθε άνθρωπο σε όλο τον κόσμο.

Στις 22 Φεβρουαρίου αφήνουμε τη σκέψη μας ελεύθερη να πετάξει σε κάθε γωνιά του πλανήτη μας, σε ανθρώπους που έχουν τα ίδια φυσικά χαρακτηριστικά με τα δικά μας αλλά και διαφορετικά, που είναι όμως άνθρωποι όπως και εμείς. Οι Πρόσκοποι ακόμα και μέσα σε συνθήκες πολέμου και καταστροφής, βρίσκουμε τη δύναμη να αναγνωρίσουμε και αν μπορούμε να προστατεύσουμε κάθε άλλο Πρόσκοπο, έστω και αν αυτός βρίσκεται στο εχθρικό στρατόπεδο. Γιατί μάθαμε να ζούμε και να σεβόμαστε τη διαφορετικότητα, γιατί γνωρίζουμε ότι ένας Πρόσκοπος είναι πάντα Πρόσκοπος.

Αυτό το μεγαλείο αποτυπώνεται πολύ χαρακτηριστικά σε ένα μνημείο στο πάρκο Κοτόμο-νο-κούνι στο Κιότο της Ιαπωνίας που παριστάνει ένα άοπλο στρατιώτη πεσμένο στη γη να χαιρετά προσκοπικά και ένα άλλο, γονατιστό από πάνω του με διαφορετική στολή, οπλισμένο, να του ανταποδίδει το χαιρετισμό. Πίσω από το μνημείο κρύβεται μια απίστευτη ιστορία, που είναι χαραγμένη σε μια επεξηγηματική πλάκα δίπλα από το μνημείο.

Κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, το 1943, στο νησί Οκινάβα βρισκόταν εγκαταλειμμένος, βαριά τραυματισμένος, ένας Αμερικανός στρατιώτης από το Σόλντ Λέικ Σίτυ, που είχαν εγκαταλείψει οι συνάδελφοί του κατά την υποχώρησή τους, νομιζόμενοι ότι ήταν νεκρός. Πριν χάσει τις αισθήσεις του συνειδητοποίησε ότι από πάνω του βρισκόταν ένας Ιάπωνας στρατιώτης έτοιμος να τον σκοτώσει με τη ξιφολόγχη του όπλου του. Αδύναμος να αντιδράσει, τελείως ασυναίσθητα, σχημάτισε με τα δάκτυλα του δεξιού του χεριού τον Προσκοπικό χαιρετισμό.

Όταν συνήλθε, συνειδητοποίησε ότι κάποιος περιποιήθηκε τις πληγές του, τον μετέφερε σε ασφαλές μέρος μακριά από το πεδίο της μάχης και τον άφησε να κοιμάται, σκεπασμένο με μια κουβέρτα. Δίπλα του υπήρχε ένα σημείωμα στα Ιαπωνικά, που δεν μπορούσε να διαβάσει, το δίπλωσε όμως και το έβαλε στην τσέπη του. Αργότερα βρήκε τον Αμερικανό στρατιώτη μια ομάδα του υγειονομικού σώματος του Αμερικανού στρατού και τον μετέφερε σε νοσοκομείο για περίθαλψη. Εκεί ζήτησε και του μετάφρασαν το σημείωμα που βρήκε δίπλα του που έγραφε:

«Είμαι ο Ιάπωνας στρατιώτης που θέλησε να σε σκοτώσει αλλά ο Προσκοπικός σου χαιρετισμός με σταμάτησε. Μου θύμισε πως είμαι και εγώ Πρόσκοπος. Πως μπορούσα να σε σκοτώσω, ειδικά όταν βρισκόσουν τραυματισμένος και αβοήθητος; Σου εύχομαι καλή τύχη».

Στο τέλος του σημειώματος, υπήρχε το όνομα και η διεύθυνση του Ιάπωνα στρατιώτη. Όταν τέλειωσε ο πόλεμος, ο Αμερικανός στρατιώτης έψαξε να βρει το «σωτήρα» του αλλά δυστυχώς πληροφορήθηκε ότι σκοτώθηκε στις μάχες της νήσου Οκινάβα. Επισκέφθηκε την οικογένειά του

και εξιστόρησε το γεγονός. Οι κάτοικοι του Κιότο, συγκινημένοι ανέγειραν το μνημείο και το αφιέρωσαν στο «Μεγαλείο του Προσκοπισμού».

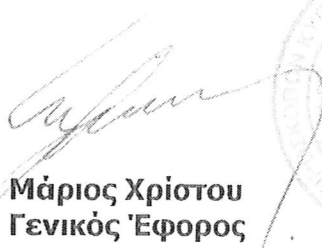
Πριν από 75 χρόνια, σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες από σήμερα, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα κατάφερε να νικήσει την έχθρα και το μίσος του πολέμου στο ίδιο το πεδίο της μάχης. Τώρα που ο πλανήτης μας είναι πολύ διαφορετικός, μπορούμε να δημιουργήσουμε, πιο εύκολα ένα καλύτερο κόσμο, γιατί εμείς οι άνθρωποι είμαστε ο κόσμος. Ο κάθε ένας από εμάς αποτελεί ένα κομμάτι του κόσμου. Αλλάζοντας ο καθένας μας, που αποτελεί ένα κομμάτι του κόσμου, αλλάζει μαζί και ολόκληρος ο κόσμος, κάνοντας ένα μικρό έστω βήμα προς το καλύτερο. Αυτό είναι κάτι που ως Πρόσκοποι έχουμε καθημερινά ως βίωμα και πράξη μας με μια υπόσχεση που δώσαμε:

Να αφήσουμε αυτό τον κόσμο καλύτερο απ' ότι τον βρήκαμε.

Κάθε 22 Φεβρουαρίου ανανεώνουμε αυτή την υπόσχεση σε μια συνεχή προσπάθεια για βελτίωση με στόχο να φτάσουμε όσο το δυνατό σε ψηλότερα μονοπάτια αρετής, μια προσπάθεια που αποτυπώνεται μέσα από τις δύο λέξεις του αρχαίου ρητού «Αιέν Αριστεύειν».

Απευθυνόμενος ειδικά στους Προσκόπους μας, τα παιδιά που περήφανα φορούν το προσκοπικό μαντήλι στο λαιμό τους, τους καλώ μαζί με την ανανέωση της Προσκοπικής μας Υπόσχεσης και έχοντας ως οδηγό το Νόμο των Προσκόπων, να συνεχίσουμε μαζί, μέσα από τις απλές πράξεις της καθημερινότητάς μας, να δημιουργούμε ένα καλύτερο κόσμο.

Αιέν Αριστεύειν.

Μάριος Χρίστου
Γενικός Έφορος

